

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/203/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115200012
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4115200012.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, žalobcu: SixStars s.r.o, so sídlom Levická 54, 949 01 Nitra, IČO: 47 471 506, zastúpený JUDr. Peter Havlík, advokátska kancelária s.r.o. so sídlom v Nitre, Damborského 13, IČO : 50 361 864, proti žalovanému: E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX L., zastúpení Advokátska kancelára JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom v Nitre, Štefánikova 7, IČO: 36 868 876, o zaplatenie 82 370,26 eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Nitre č.k. 15C/1/2015-262 zo dňa 4. apríla 2019, o čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom v tejto veci, takto

rozhodol:

Odvolací súd pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby v sume 6000 ,- euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 14.08.2013 do zaplatenia, v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I. výrok) zrušuje a konanie z a s - t a v u j e .

V zostávajúcej časti vyhovujúceho výroku (I.) t.j. v sume 61 287,02 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 61 287,02 eura od 14. 08. 2013 do zaplatenia ako aj vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V zamietajúcom výroku (IV.) rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e .

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 67 287, 02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 67.287,02 eur od 14.08.2013 do zaplatenia. Zároveň rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 5220378 /6728702-in. V časti o zaplatenie sumy 15 083,24 eura vrátane úrokov z omeškania konanie pre späťvzatie žaloby žalobcom zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 02.01.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 82 370,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 82 370,26 eur od 04.08.2013 do zaplatenie z dôvodu, že má pohľadávku voči žalovanému, ktorý svoj dlh nezaplatil. Poukázal na obsah podanej žaloby, v ktorej žalobca tvrdil, že dňa 30.03.2010 bola vystavená vlastná zmenka právnickou osobou DKP s.r.o. v prospech veriteľa UniCredit bank a.s., Bratislava, na zmenkovú sumu 174 297,73 eura s dátumom splatnosti 25.09.2012. Zmenku podpísali ručitelia: žalovaný a fyzická osoba M.. Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 22. 10.2012 pristúpili obaja ručitelia ako dlžník 1 a dlžník 2 k záväzku dlžníka DKP s.r.o. voči veriteľovi UniCredit bank a.s., Bratislava zo zmluvy o úvere zo dňa 30.03.2010. Ručiteľ M. O. uhradil veriteľovi v splátkach od 17.09.2012 do 13.08.2013 spolu 170 740,52 eura, žalovaný sumu 6 000.- eur spolu zaplatili sumu 176 740,52 eura. V žalobe tvrdil, že M. O. plnil aj za žalovaného, vzniklo mu preto právo regresu voči žalovanému. To sumy 176 740,52 eura mali tieto fyzické osoby uhradiť každá jednu polovicu, teda 88 370,26 eura. Keďže žalovaný uhradil sumu 6 000 eur, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť regresnú úhradu MQ.i vo výške 82 370,26 eura (88 370,26 eura - 6 000.- eur). Záverom žalobca

uviedol, že M. O. postúpil svoju pohľadávku z titulu regresného nároku na tretí subjekt žalobcu a to zmluvou o postúpení pohľadávok .

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 524 ods. 1,2, § 511 ods. 3, § 3 ods. 1, § 100 ods. 1,2 veta prvá, § 101, § 517 ods. 2, § 533, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, § 307 § 365 prvá veta Obchodného zákonníka ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodne podaná. Konštatoval, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tejto veci, pretože písomnou zmluvou mu bola pohľadávka voči žalovanému postúpená M. O.. Uviedol, že B.. T.. M. O. ako spoludlžník zaplatil dlžnú sumu tak, ako je to uvedené v žalobnom návrhu. Poukázal na ust. §511 ods. 3 OZ podľa ktorého, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. M. O., ktorý dlh splnil je preto oprávnený požadovať náhradu od druhého spoludlžníka E. J. (žalovaného) podľa jeho podielu. Poukázal na to, že v konaní nebolo preukázané, že by sa zúčastnené subjekty správali v rozpore s dobrými mravmi.

Považoval za preukázané, že UniCredit Bank Slovakia, a.s., poskytol dlžníkovi DKP, s.r.o., so sídlom Bratislavská 21, Nitra kontokorentný úver na základe zmluvy zo dňa 30.03. 2012 v znení dodatkov č.1 až 3 vo výške úverového limitu 180.000,- eur, ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť ku dňu konečnej splatnosti 30.11.2012. Následne dňa 22.10.2012 bola uzavretá dohoda č. XXX/XXXX/XXXX o pristúpení k záväzku veriteľom a dlžníkmi M. a E.- žalovaným. Spoludlžníci týmito v celom rozsahu uznali záväzok . Úver sa stal predčasne splatný dňa 14.09.2012, záväzok vyčíslený k 19.10.2012 predstavoval sumu 134.574,06 eura, pričom istina bola úročená úrokom z omeškania vo výške 12% ročne až do jej úplného zaplatenia. Úver bol dňa 13.08.2013 v plnej výške zaplatený. Celková suma zrealizovaných splátok od 17.09.2012 do 13.08.2013 predstavuje 183.047,98 eura. Splátky v celkovej výške 170.740,52 eur zaplatil zmenečný ručiteľ M. O., splátku vo výške 6.000,- eur zmenečný ručiteľ E. J. (žalovaný) a splátky vo výške 6.307,46 eur boli zaplatené spoločnosťou DKP s.r.o.

Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že ručiteľ M. O. zaplatil veriteľovi sumu 170.740,52 eura. Úverový dlžník Z.H. logistic s.r.o. so sídlom: Bratislavská 21, Nitra, IČO: 36 559 555, predtým obchodné meno od 19.08.2008 do 15.07.2013 DKP s.r.o. , bola vymazaná z Obchodného registra dňa 25.11.2014. Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená podľa § 524 a násl. O. z. medzi postupcom: B.. T.. M. O., Z. XX, G. a postupníkom - žalobcom, v zast. konateľom M.. M. O. dňa X.XX.XXXX a to ešte predtým, ako bola horeuvedená právnická osoba vymazaná z Obchodného registra. Následne dňa 12.11.2014 bol uzavretý písomný dodatok č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 01.11.2014. Z uvedených dôvodov žalobe vyhovel a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 67 287,02 eura. Vo vzťahu k úrokom z omeškania v dôvodoch rozhodnutia (v rozpore v výrokovou časťou rozsudku) uviedol, že žalobcovi, ktorý požadoval priznať úrok z omeškania vo výške 9,5% priznal istinu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 67 287,02 eura od 14. 08. 2013 do zaplatenia, v súlade s občianskym právom, pretože výšku úrokov z omeškania strany nedohodli. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania nad 5,5 % ročne žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a zohľadňujúc čiastočný úspech strán sporu v konaní nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil.

2. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie neuznal námietku premlčania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca vo svojej žalobe, resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu opieral svoj nárok z toho titulu, že žalovaný bol ručiteľom zo zmenky. Žalobca však neskôr tento svoj nárok vzal z časti späť a túto svoju novú žalobu oprel o Dohodu o pristúpení k záväzku, kde je žalovaný už ako spoludlžník, a nie ako ručiteľ. Žiadal zohľadniť, že žalobca zmenil svoju žalobu dňa 03.05.2018 vo výške žalovanej sumy, v právnom titule a inom dôkaznom prostriedku (Dohoda o pristúpení k záväzku namiesto zmenky). Tieto skutočnosti mal súd vyhodnotiť ako novú žalobu a posudzovať námietku premlčania v zmysle týchto zmien.

Namietal, že súd prvej inštancie neskúmal postúpenie pohľadávky, nevysporiadal sa s neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.11.2014, ktorá je v zmysle vyhotoveného Dodatku č. 1 zo dňa 12.11.2014 neplatná, pričom absolútne neplatný právny úkon však nemožno zhojiť, nakoľko tento je neplatný vo svojej podstate. Postúpenie pohľadávky spočívalo v tom, že na základe zmluvy uzavretej v písomnej forme medzi predchádzajúcim veriteľom, postupcom M. O. a postupníkom - žalobcom mal postupca previesť svoju pohľadávku na žalobcu za odplatu. Zdôraznil, že v Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 01.11.2014 je v či. I v bode 1.1. uvedené, že táto pohľadávka voči Žalovanému je z titulu regresu voči veriteľovi UniCredit Bank, a.s., pričom takýto regres neexistuje, a preto Zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatná, nakoľko predmetom postúpenia pohľadávky je neexistujúca pohľadávka. Zdôraznil, že zmluva o postúpení pohľadávky s Dodatkom č. 1 sú nezrozumiteľné a nejasné. Žalovaný preto nevie, či sa týka táto pohľadávka zmenky, kde mal byť ako

ručiteľ, alebo či sa týka Dohody o pristúpení k záväzku alebo je táto založená na inom právnom titule. Navyše suma 82.370,26 eura je máťúca, nakoľko táto nesúhlasí s regresným nárokom ani jedného právneho titulu. Napokon namietal, že v Zmluve o postúpení pohľadávky sa vôbec neuvádza z akého právneho pôvodu tento regresný nárok vznikol. Žalovaný sa taktiež bránil tým, že Zmluvu o postúpení pohľadávky považuje za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Spoločníkom a konateľom žalobcu v čase podpisu Zmluvy o postúpení pohľadávky ako aj Dodatku č. 1 k tejto zmluve bol M. O., pričom spoločníkom bol prostredníctvom spoločnosti toho času s názvom EUROPEAN TRADE GROUP - ETG s.r.o., so sídlom Ocelkova 643/20, Černý Most, 198 00 Praha 9, Česká republika, IČO: 01889851. Neskôr žalobcu nadobudla pani Z. O., avšak počas celej tejto doby bol konateľom M. O.. Z toho vyplynulo, že osoba M. O. mala zámer previesť svoju pohľadávku, resp. regresný nárok zo svojej osoby na svoju spoločnosť SixStars s.r.o., teda žalobcu a to za odplatu 70.000,- eur. Žalovaný vo svojom odvolaní poukázal aj na iné skutočnosti a to, že žalobca nadobudnutím predmetnej pohľadávky nesledoval ekonomický účel, teda nerobil tento právny úkon so zámerom zisku. Uviedol, že s prihliadnutím na ekonomickú situáciu žalobcu a s prihliadnutím na to, kto bol v tom čase konateľom a vlastníkom žalobcu, možno dostatočne isto konštatovať, že účelom tohto prevodu bolo nielen vyhnúť sa súdnemu poplatku možným oslobodením, ale aj vyhnúť sa plateniu trov konania v prípade neúspechu na súde, kde by žalobca nemal dostatok peňažných prostriedkov na ich uhradenie. Rozdiel je v tom, že fyzická osoba - postupca M. ručí celým svojím majetkom, pričom spoločnosť s ručením obmedzeným ručí len do výšky vkladov a v prípade, že nemá na zaplatenie svojich záväzkov, tak sa zruší a dlh zanikne. Žalovaný tvrdil, že pán M. O. pri prevode svojej pohľadávky sledoval iný zámer, ktorým chcel obísť zákon a sledoval účel, ktorý sa prieči dobrým mravom. Takýto právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatným. Žalovaný preto považuje Zmluvu o postúpení pohľadávky za absolútne neplatnú a voči nemu neúčinnú. Z uvedeného dôvodu, nemôže byť žalobca aktívne vecne legitimovaný a súd mal jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V dôvodoch odvolania tiež namietal, že zo zápisnice z pojednávania vyplynulo, že súd navrhnuté dôkazy žalobcom na pojednávaní nepredniesol, hoci v rozsudku z nich vychádzal. Súd prvej inštancie sa v rozhodnutí oprel hlavne o Dohodu o pristúpení k záväzku, uhradenie záväzku M. O. a Zmluvu o postúpení pohľadávky spolu s Dodatkom č. 1 k tejto zmluve a pričom tieto listiny na pojednávaní nečítal a ani nepredniesol ako dôkazy.

Poukázal aj na to, že súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 67.287,02 eura v prospech žalobcu, pričom oprel výpočet dlžnej sumy o Dohodu o pristúpení k záväzku a o preukázané platby, resp. úhradu dlhu M. O.. Zdôraznil, že v Dohode o pristúpení záväzku je v preambule uvedená suma záväzku vo výške 134.574,06 eura. V prípade, že by spoludlžník uhradil celý tento záväzok mal by voči spoludlžníkovi regresný nárok na polovicu tejto sumy vo výške 67.287,03 eura. Vytýkal súdu prvej inštancie, že žalovaný uhradil dňa 31.10.2012 sumu 6.000,- eur v prospech veriteľa, čo nezohľadnil. Pretože táto skutočnosť bola súdu preukázaná, preto regresný nárok mal znížiť o sumu 6.000,- eur a to na sumu 61.287,03 eura.

Dôvodil aj tým, že posúdenie veci a uvedenie sporných tvrdení bolo absolútne zo strany súdu prvej inštancie bezobsažné a strany sporu z takéhoto postupu súdu nemohli akýmkoľvek spôsobom predvídať rozhodnutie súdu a zvoliť svoj ďalší postup. Preto postup súdu považuje za nezákonný a z dôvodu nepredvídateľnosti a netransparentnosti postupu súdu bola žalovanému odňatá možnosť riadne hájiť svoje práva a využívať svoju obranu, čím došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol tiež, že súd prvej inštancie pri výpočte nárokov na náhradu trov konania vychádzal z nesprávneho výpočtu. Žalobca pôvodne žiadal sumu 82.370,26 eura, súd mu priznal sumu 67.287,02 eura, preto žalobca v konaní uspel pomerom 67.287,02 ku 82.370,26, a nie pomerom 5220378/6728702-in.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalobu v časti istiny 6.000,- eur, vrátane príslušných úrokov z omeškania z tejto sumy berie späť. Žalobca ďalej uviedol, že už v samotnej žalobe poukazoval jednak na zmenku vystavenú v prospech veriteľa UniCredit Bank a.s. zmenkovým dlžníkom DKP s.r.o., kde boli žalobca aj žalovaní ručiteľia (avalisti) ako aj na Dohodu o pristúpení k záväzku uzatvorenú medzi dlžníkmi a veriteľom UniCredit Bank, ktorá vychádza z pôvodného zmenkového záväzku. Skutkové tvrdenia preto žalobca žiadnym spôsobom v priebehu konania nemenil, len upravil svoje právne posúdenie nároku, najmä vzhľadom k správne vyčísleniu pohľadávky a k dôkaznej situácii, kde bolo jednoznačne preukázané uznanie záväzku dlžníka - žalovaného voči veriteľovi UniCredit Bank, a.s. a následné plnenie jedného z dlžníkov (M. aj za druhého spoludlžníka (žalovaného). Uviedol, že Zmluvu o postúpení pohľadávky nepovažuje za neplatnú z dôvodov, ktoré žalovaný uviedol. Medzi účastníkmi zmluvy bolo vzhľadom na všetky okolnosti zrejmé, aká pohľadávka bola predmetom postúpenia. Už v samotnej zmluve o postúpení je uvedené, že sa jedná o pohľadávku voči dlžníkovi E. J., je v nej uvedená jej výška, ako aj jej právny dôvod, teda regresný nárok. Z dôvodu odstránenia možných

interpretáčnych nejasností uzatvorili zmluvné strany aj Dodatok k tejto zmluve, kde špecifikovali právny dôvod pohľadávky a upresnili ho tak, že sa jedná o regresný nárok voči dlžníkovi, ktorý vznikol splnením pohľadávky veriteľovi UniCredit Bank a.s.. Uviedol, že námietky žalobcu týkajúce sa oslobodenia od súdnych poplatkov považuje za neopodstatnené, pretože predmetom tohto sporu nie je oslobodenie žalobcu od súdnych poplatkov. Zdôraznil, že všetky rozhodné skutočnosti mal žalovaný uviesť pred ukončením dokazovania v súlade so zásadou koncentrácie konania s tým, že na ďalšie ním uvádzané nové skutočnosti a dôkazy súd neprihliada.

4. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v napadnutom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný opätovne poukázal na to, že posúdenie veci súdom a uvedenie sporných tvrdení sporu bolo absolútne bezobsažné a strany sporu z takéhoto postupu súdu nemohli akýmkoľvek spôsobom predvídať rozhodnutie súdu a zvoliť svoj ďalší postup. Žalovaný považuje takýto postup súdu za nezákonný a je toho názoru, že z dôvodu nepredvídateľnosti a netransparentnosti postupu súdu mu bola odňatá možnosť riadne hájiť svoje práva a využívať svoju obranu, čím došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces, najmä vzhľadom na celkom diametrálny rozsudok. Bez ohľadu na to, či došlo k čiastočnému späťvzatiu pred alebo po prvom pojednávaní, má súd skúmať, kto zavinil zastavenie konania v časti 15.083,24 eura, pričom je zrejme, že toto späťvzatie zavinil práve žalobca.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku je potrebné v časti 61 287,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % od 14.08. 2013 do zaplatenia podľa § 389 ods. 1 písm. b),c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalobu v časti istiny 6.000,- eur, vrátane príslušných úrokov z omeškania z tejto sumy berie späť. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu, ktorého súčasťou bolo čiastočné späťvzatie žaloby (č.l. 298 spisu) neuviedol žiadne námietky voči čiastočnému späťvzatiu žaloby. Pri rozhodovaní o čiastočnom späťvzati žaloby odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať s návrhom má výlučne žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudlo právoplatnosť, pretože žalovaný voči vyhovujúcemu výroku podal odvolanie. Odvolací súd rešpektoval právo žalobcu disponovať s podanou žalobou a čiastočné späťvzatie žaloby v sume 6000,- euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 14.08.2013 do zaplatenia pripustil a v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I. výrok) zrušil a konanie zastavil.

10. Keďže súd prvej inštancie vyhovujúcim výrokom rozsudku (I.) žalobe vyhovel a rozhodol tak o celom predmete konania, zamietajúci výrok rozsudku (IV.), ktorým žalobu vo zvyšku zamietol je zmatečný a nadbytočný. Z dôvodu, že odvolací súd týmto uznesením zrušil vyhovujúci výrok rozsudku (I.) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a v sume 6000,- euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 14.08.2013 do zaplatenia v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie zastavil, bude predmetom ďalšieho konania pred súdom prvej inštancie zaplatenie sumy 61 287,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % od 14.08. 2013 do zaplatenia, o ktorom nároku bude súd prvej inštancie opätovne rozhodovať.

11. Podľa § 187 ods. 2 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

12. Podľa § 204 CSP, dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

13. V prejednávaní veci podľa názoru odvolacieho súdu je zatiaľ rozhodnutie súdu prvej inštancie predčasné a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Z obsahu zápisníc o pojednávaní, ktoré sú súčasťou súdneho spisu totiž vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci pojednával a to v dňoch 03.05. 2018 (č.l. 147 spisu) 20.09.2018 (č.l. 190 spisu), dňa 18.12. 2018 (č.l. 206) a dňa 28.02. 2019 (č.l. 238), pričom ani na jednom z pojednávaní nevykonal dôkaz listinami tak, ako mu to ukladá ust. § 204

CSP, ani v dôvodoch rozhodnutia tento svoj procesný postup nevysvetlil a neodôvodnil. Nevykonanie dôkazu zákonom predpísaným spôsobom má za následok, že zistené skutočnosti, ktoré sú právne významné pre posúdenie tejto veci, nie je možné pri rozhodovaní použiť. Navyše, keďže súd prvej inštancie nevykonával dôkaz prečítaním listiny ani oboznámení sa s jej obsahom, odňal stranám sporu možnosť sa k týmto dôkazom na pojednávaní vyjadriť.

14. Podľa § 219 ods. 4 CSP len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie v zápisnici o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 4.4.2019 (č.l. 276 spisu) vyhlásil rozsudok v znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 67.287,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 67.287,02 eura od 14.08.2013 do zaplataenia. V rozpore s vyhlásením rozsudku, v písomnom vyhotovení rozsudku vo vyhovujúcom výroku rozsudku (I.) súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 67.287,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 67.287,02 eura od 14.08.2013 do zaplataenia. Vo vzťahu k úrokom z omeškania v dôvodoch rozhodnutia (v rozpore s výrokovou časťou rozsudku) uviedol, že žalobcovi, ktorý požadoval priznať úrok z omeškania vo výške 9,5% priznal istinu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 67 287,02 eura od 14. 08. 2013 do zaplataenia, v súlade s občianskym právom, pretože výšku úrokov z omeškania strany nedohodli. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania nad 5,5 % ročne žalobu zamietol. Z uvedeného vyplýva, že medzi výrokom rozhodnutia, ktoré súd vyhlásil dňa 04.04.2019 a jeho písomným vyhotovením je rozpor vo výške priznaných úrokov z omeškania, čo je v rozpore s vyššie citovaným ust. § § 219 ods. 4 CSP .

16. S ohľadom na dôvody odvolania žalovaného a to vo vzťahu k námietke premlčania, ktorú podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil odvolací súd uvádza, že závery súdu prvej inštancie sú v tomto smere správne. Súd prvej inštancie sa námietkou premlčania zaoberal v bode 29. odôvodnenia rozsudku a poukázal na to, že žalobu žalobca podal dňa 02.01.2015, pričom úver bol zaplatený v plnej výške dňa 13.08.2013 s tým, že v danej veci podľa § 101 OZ sa nárok premlčuje v 3 ročnej premlčacej dobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je nárok žalobcu premlčaný. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplataenia sumy 82.370,26 eura s príslušenstvom titulom regresu voči žalovanému ako spoludlžníkovi (ručiteľovi). Skutočnosť, že žalobca v priebehu konania menil právny titul, od ktorého odvodzoval svoje nárok nemá vplyv na posúdenie otázky premlčania. Rozhodujúcim je skutočnosť, že žaloba o zaplataenie sumy 82.370,26 eura bola podaná v trojročnej premlčacej dobe, pričom právnym posúdením veci žalobcom súd nie je viazaný. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s argumentami žalovaného a zmenu právneho titulu uplatneného nároku na zaplataenie sumy 82.370,60 eur v priebehu konania nepovažoval za novo uplatnený nárok.

17. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 01.11.2014 je absolútne neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nemá aktívnu legitimáciu v spore odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že absolútnou neplatnosťou právneho úkonu je súd povinný sa zaoberať v každom štádiu konania ex offa a to bez ohľadu na to, či to žalovaný namietal.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 22.10.2012 uzatvorili B., T. M. O. a žalovaný Dohodu o pristúpení k záväzku uzatvorená dňa 22.10.2012 s uznaným záväzkom vo výške 134.574,06 eura (spolu s dojednaným úrokom dlžná suma nakoniec predstavovala 136.740,52 eura). Do dňa uzatvorenia dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 22.10.2012 uhradil M. O. ako zmenečný ručiteľ sumu 40.000 eur. Po uzatvorení dohody o pristúpení k záväzku uhradil M. O. ako spoludlžník sumu 130.740,52 eura a žalovaný uhradil ako spoludlžník sumu 6.000 eur. To znamená, že z titulu úhrady dlhu za spoludlžníka mohol M. O. žiadať úhradu sumy 62.370,26 euar (suma, ktorú spoludlžníci vrátili 136.740,52 : 2 = 68.370,26 mínus 6.000 ktoré žalovaný uhradil). Žalovaný bol rozsudkom súdu prvej inštancie zaviazaný na zaplataenie sumy 67.287,02 eura (ako polovicu zo sumy 134.574,06 eura). Vo vyjadrení k odvolaniu vzal žalobca sumu 6.000 eur späť a požaduje od žalovaného zaplataiť sumu 61.287,02 eura (t.j. polovicu zo sumy uvedenej na dohode o pristúpení k záväzku, bez úrokov).

19. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že M. mal pohľadávku voči žalovanému titulom spoluručenia za zmenu vo výške 20.000 eur (pretože uhradil 40.000 eur ako ručiteľ zo zmenky). M. O. mal pohľadávku voči žalovanému aj titulom spoludlžníctva vo výške 62.370,26 eura (pretože uhradil 130.740,52 eura ako spoludlžník z Dohody o pristúpení k záväzku, čiastočne tu plnil aj žalovaný). Celková suma, ktorú mohol M. vymáhať od žalovaného bola 82.370,26 eura (20.000 eur + 62.370,26 eura) a táto suma tvorí predmet zmluvy o postúpení pohľadávky voči žalovanému.

20. Z uvedeného vyplýva, že medzi M. O. a žalovaným existoval len jeden vzťah, ktorý vznikol titulom spoluručenia za zmenu a od ktorého sa odvíjal dlh žalovaného v súčasnosti vymáhaný spoločnosťou SixStars - žalobcom. Je nepochybné, že M. O. uhradil dlh aj za žalovaného a suma, ktorú M. O. uhradil za žalovaného predstavuje sumu 82.370,26 eura. Táto suma je uvedená aj na zmluve o postúpení pohľadávky a presne zodpovedá aj v konaní predloženým potvrdeniam o úhradách dlžných súm.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky nepochybné vyplýva, kto je postupcom, postupníkom a dlžníkom ako aj to, aká suma je predmetom postúpenia, napriek tomu, že k zmluve o postúpení pohľadávky bol vhotovený dodatok, ktorý upravoval znenie čl. I zmluvy o postúpení pohľadávky.

21. Aj keď M. plnil dlh za žalovaného aj pred uzatvorením Dohody o pristúpení k záväzku nie je možné konštatovať, že by zmluva o postúpení bola nejasná. Podmienka, ktorá by mohla spôsobiť neplatnosť zmluvy o postúpení a to, že postupca má voči dlžníkovi v čase postúpenia inú pohľadávku s predmetom plnenia rovnakého druhu, nebola v tomto konaní splnená. O tom, že postúpenie je dostatočne identifikované aj vtedy, ak pohľadávku vymedzuje len údaj o osobe dlžníka a predmetu plnenia, svedčí aj skutočnosť, že žalovaný bol účastníkom všetkých vzťahov medzi Unicredit a DKP s.r.o. buď ako spoluručiteľ za zmenu alebo spoludlžník v rámci aj ním uzatvorenej dohody o spoludlžníctve.

22. Vzhľadom na uvedené je možné konštatovať, žalovaný mohol a mal vedieť, aká bola výška dlhu a v akej výške za neho plnil dlh M. a to aj bez potreby toho, aby mu to M. O. alebo žalobca oznámil. V prípade, ak by žalovaný na základe podkladov, ktoré mu ako účastníkovi vzťahov plynúcich zo spoluručenia boli zrejme urobil výpočet svojho dlhu, dospel by presne k tej istej sume, ktorá je uvedená na samotnej zmluve o postúpení pohľadávky. Pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje, aby v zmluve bol aj odkaz na právny dôvod vzniku pohľadávky, preto nemožno formuláciu „z titulu regresu voči Unicredit“ považovať za takú, ktorá by mala za následok neplatnosť zmluvy. Posúdenie zmluvy o postúpení pohľadávky, by bol s ohľadom na nepochybnosť existencie dlhu, jeho výšky, identifikácie osoby dlžníka a veriteľa nesprávny a nedôvodne prísne formalistický. Vo všeobecnosti je možné prijať záver, že ak nemá postupca voči dlžníkovi v čase postúpenia inú pohľadávku s predmetom plnenia rovnakého druhu, potom treba vychádzať z toho, že postúpenie je dostatočne identifikované aj vtedy, ak pohľadávku vymedzuje len údaj o osobe dlžníka a predmetu plnenia. Pre vymedzenie určitosti stačí aj odkaz na príslušnú zmluvu.

23. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd prvej inštancie v ďalšom konaní vec opätovne prejedaná, vykoná dokazovanie prečítaním alebo oboznámením listín v súlade s ut. § 204 CSP a vyporiada sa aj ďalšími námietkami žalovaného uvedenými v podanom odvolaní. Svoje rozhodnutie aj riadne odôvodní tak, aby bolo z neho zrejmé, akými závermi a myšlienkovými pochodmi sa riadil. Zároveň rozhodne aj o nároku na náhradu trov celého konania vrátane tohto odvolacieho konania.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).